

บทกวี

ภาษาหมอ พูดอย่างไรฝรั่งถึงจะฟังรู้เรื่อง (๒)

อิศรางค์ นุชประยูร

ข้อสังเกตในการอ่านศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำพยางค์เดียว

คนไทยมักอ่านด้วยเสียงกลาง หรือเสียงตรี ฝรั่งมักอ่านเสียงโท เช่น

one อ่านว่า วัน มิใช่ วัน

คำสองพยางค์

การอ่านขึ้นอยู่กับพยางค์ที่เน้น

- หากเน้นพยางค์แรก มักอ่านพยางค์ต้นด้วยเสียงตรี พยางค์ท้ายด้วยเสียงโท หรือเอก เช่น present คำนาม อ่านว่า เพริช-เซ้นท์ เพริช-เลินท์
- หากเน้นพยางค์ที่สอง อ่านพยางค์ต้นด้วยเสียงกลางหรือเสียงเอก พยางค์ท้ายด้วยเสียงโท หรือตรี เช่น present คำกริยา อ่านว่า ผริ-เซ้นท์ หรือ ฟริ-เซ้นท์

คำสามพยางค์

การอ่านขึ้นอยู่กับพยางค์ที่เน้น

- หากเน้นพยางค์แรก มักอ่านพยางค์ต้น-กลาง-ท้ายด้วยเสียงตรี-กลาง-เอก เช่น oxygen อ่านว่า ออก-ซิ-เจิน มิใช่ ออก-ซี-เจิน

- หากเน้นพยางค์กลาง มักอ่านพยางค์ต้น-กลาง-ท้ายด้วยเสียงกลาง-ตรี-เอก หรือเอก-ตรี-เอก เช่น presenting คำกริยา อ่านว่า ผริ-เซ้น-ถึง มิใช่ ฟริ-เซ้น-ตั้ง
- ไม่ค่อยมีคำที่เน้นพยางค์ท้าย

คำสี่พยางค์ หรือมากกว่า

การอ่านก็ขึ้นอยู่กับพยางค์ที่เน้นของรากศัพท์เดิม เช่น

- ation อ่านว่า เอ้เจิน มิใช่ เอชั่น
- ary อ่านว่า แอหรี
- asis อ่านว่า แอชีส
- osis อ่านว่า โอชีส
- atric อ่านว่า แอท-กริด
- ology อ่านว่า อ้อล-เลอ-จี
- ogical อ่านว่า อ้อจ-จี-เคิล
- graphy อ่านว่า อ้อก-เกรอ-ฟี